

jo ikke at nægte sig noget i sine Vælgertaler i Fremtiden, hvad enten Posteringen her bliver 8 Mill. Kr. eller 29 minus 21 Mill. Kr., og jeg venter mig ærlig talt heller ikke af det ærede Medlem, at han vil lægge Baand paa sig i saa Henseende. Men hvis jeg i al Beskedenhed turde sige min Mening om det ærede Medlems Iver i denne Sag, saa skulde det være den, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Bestræbelser viser, at han ikke har glemt det gamle Motto, den radikale Regering gik frem under, nemlig dette: Ikke være, men synes at være. Det gælder om, ved forskellige Maader at postere paa, at blande Bevillingerne sammen, det gælder om at give det Udseende af overfor Befolkningen, at Forholdet er et ganske andet, end det i Virkeligheden er. Det ærede Medlem sagde: der er en saa nøje Forbindelse mellem Korn og Sukker, saaledes at det Overskud paa 21 Mill. Kr., som der var det første Aar, fragaar i Kornordningen. Ja, jeg vil dertil sige, at der var maaske ogsaa andre Ting, som gav Indtægter i det samme Aar, da det ærede Medlem Hr. Rode havde en Kornordning med et stort Overskud. Paa den Maade vilde jeg ogsaa, hvis Forlystelseskatten eller Børsskatten i de Aar havde givet et Overskud, kunne sige, at saa kunde det trækkes fra. Nu siger det ærede Medlem, at man regnede med det, der blev udtalt i Rigsdagen, at der var Overskud paa Sukkerordningen, og derfor turde man gaa med til en saa dyr Kornordning. Der er bare det kedelige ved det, at de Penge, som Sukkerordningen skulde give Statskassen, var faktisk beslaglagt, inden det ærede Medlem forlod Regeringsbordet, de var beslaglagt ved den Aftale, som maatte og skulde give et Underskud paa 29 Mill. Kr. Jeg vil bede det høje Ting bemærke, at det ærede Medlem ikke med et eneste Ord prøver paa at fremsætte en Kritik af Administrationen af Sukkerordningen. Jeg har tidligere ved Finanslovens første Behandling udførligt gjort Rede for Sagen i saa Henseende, og jeg har vist det høje Ting, at der var kun eet Middel til at skaffe Balance paa den Sukkerordning, saaledes som den var vedtaget, og saaledes som Forudsætningerne var bristet, og det var dette at forhøje Prisen paa Husholdningssukker fra 55 Ø. op til 90 eller 95 Ø. Jeg har meddelt ved første Behandling af Finansloven, hvorfor jeg ikke stillede Forslag om noget saadant. Prisen kunde være ændret med Rigsdagens Samtykke, og det stod jo andre frit for at stille Forslag, efterhaanden som man saa, hvad Resultat der vilde fremkomme. Men

jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Rode, der dog maa mene noget med det, han her siger om Sukkerordningen, om han vilde have stemt for et Forslag om, at Sukkerprisen i Januar 1921 blev forhøjet fra 55 til 95 Ø.; det var nemlig den eneste Maade, hvorpaa det ærede Medlems Sukkerordning kunde komme til at balancere. Selvfølgelig hører disse to Sukkerordninger helt og fuldt sammen, de er lavet over den samme Læst, af de samme Mestre, og det viste sig, at det ene Aar, da det gik godt — meget bedre, end man havde beregnet — gav de Overskud, det andet Aar, da det gik galt — meget værre end beregnet — gav de Underskud. Nu møder det ærede Medlem Hr. Rode, som har Ansvaret for begge disse Ordningers Tilvejebringelse — idet de begge var vedtaget, inden den nuværende Regering kom til —, nu møder han og siger: Lad mig faa Overskuddet fra det gode Aar, men Underskuddet for det daarlige Aar maa selvfølgelig komme paa denne umulige Regering, som i Øjeblikket har Ansvaret. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil faa Held med at fremstille Sagen paa den Maade, og jeg tror, at han undervurderer Befolkningens Dømmekraft, hvis han tror, at en Fremstilling af den Beskaffenhed vil kunne øve Indflydelse paa dens Bedømmelse af Forholdene.

Jeg skal dernæst vende mig til Kornordningen, hvor der ogsaa af det samme Mindretal er stillet Forslag om en ændret Postering. Jeg har heller ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, skønt det i Realiteten er betydningsløst, og jeg skal tillade mig at meddele Tinget mine Grunde. Ved tidligere Bevillingskrav vedrørende Brødkornsordningen har det ikke været Sædvane, at der i selve Posteringen, ja end ikke i Bemærkningerne til Forslaget, er blevet gjort Rede for, om der forelaa Indtægter eller Udgifter fra en tidligere Kornordning. Der foreligger i saa Henseende en Tradition, som der hidtil ikke fra nogen Side er rejst Indvending imod, og ifølge hvilken der tidligere har været skjult, men ganske vist ogsaa mindre betydende Overførelser fra det ene Høstaar til det andet. De, der har ønsket at gaa dybere ind i disse Regnskabsopstillinger, har hidtil søgt og maa ogsaa fremdeles søge deres Vejledning i Brødkornsadministrationens udførlige Indberetning. Der og der alene kan man faa virkelig udtømmende Oplysning om, hvorledes det finansielle Resultat af de forskellige Kornordninger stiller sig. Men i een Henseende har jeg dog i Aar fraveget den hidtil fulgte Praksis, idet jeg i Bemærkningerne til det